

noget stærkt at sige, at dette Thing ikke vilde tage et passende Hensyn til Finantsudvalget, hvis det paa dette enkelte Punkt gik imod den ærede Ordfører og fulgte Mindretallet, de 7 Medlemmer. Jeg tror virkelig, at Finantsudvalgets rette Stilling ikke vilde blive angrebet, selv om det høie Thing i dette enkelte Punkt til en Afveerling fulgte Mindretallet i Stedet for Flektallet. Den ærede Ordfører kom tillige i sine sidste Ytringer i Formiddags ind paa et Spørgsmaal, som ogsaa er blevet fremdraget af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg), nemlig, hvorvidt det vilde være heldigere, om dette Forslag var kommet frem, ikke paa Finantsloven til 3die Behandling, men som et særegent Lovforslag. Jeg for min Part glæder mig over, at den høitærede Minister ikke har fulgt de Antydninger, der fremkom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds, men har opretholdt det Forslag, som nu er stillet her til Finantsloven, og jeg haaber, at just dette, at den høitærede Minister paa et saa sent Tidspunkt af Finantslovens Behandling har fundet det ikke alene rigtigt, men nødvendigt og overensstemmende med sin Pligt som Krigsminister at fremføre dette Forslag, vil være et Tegn paa, at Forslaget, selv om det, saaledes som den ærede Ordfører udtrykte sig, afgaar ved Døden, atter kan opstaa, saa vi atter kunne faae det til fornyet og, under denne Forudsætning, bedre Overveielse, end det synes, at vi for Dieblisset ere oplagte til. Jeg skulde ikke være kommen ind paa denne Side af Sagen, hvis ikke Antydninger og Onsker i modsat Retning vare komne saa stærkt frem fra anden Side i Formiddags. Hvad selve Realiteten angaar, tror jeg, der er talt saa tilstrækkeligt om den, og fra saa sagkyndig Side, at jeg ikke skal trætte Thinget med Mere derom.

D. Christensen: Jeg hylber ikke den Anskuelse, som nu kom frem fra den ærede sidste Taler. Han ønskede, at se dette Forslag i en forherliget Skikkelse efter Opstandelsen, men det er vistnok bedst, at se paa Forslaget, som det nu er, og at behandle det, som det forsjener. Jeg hører til dem, der tro, at vi virkelig bør værne om vort Fædreland, men jeg tror ikke, det er heldigt at gaa til Bevillinger af den Slags som den, der her er foreslaaet. Lad os kaste Blikket tilbage og se, hvorledes det er gaaet i foregaaende Aar. Det har da gjerne vist sig, at hvad man i det paa-gjældende Dieblis har antaget for at være det Bedste, er blevet komplet overfløjet inden kort Tids Forløb. Jeg tror ikke, at ærede Medlemmer vilde anse det for rigtigt, om vi atter om 2 Aar skulde forsynne hele vort Feltartilleri med nye Kanoner, men i ethvert Fald anser jeg dette for meget uheldigt. Jeg anser det derfor for det Rigtigste, at vi gaa gradvis frem og søge saa nogenlunde at følge med Tiden. Derfor vi i Løbet af 2 Aar

fil disse nye Kanoner, som vi nu antage for de bedste, og det om 2 Aar viste sig, at de vare blevne overfløiede, var det heller ikke givet, at vi til den Tid havde Penge til at anstaffe de bedre Kanoner for. Vi have set, hvorledes det er gaaet paa Søforterne. Man forlangte til dem et stort Antal 9" Kanoner, idet man var fuldkommen overbevist om, at det var de bedste, men der blev kun bevilget en Kvotadel af disse, og det næste Aar viste det sig allerede, at de ikke opfyldte de Fordringer, man havde stillet til dem; der var nu andre, som vare bedre, og vi sprang da fra 9" Kanoner til 11" Kanoner. Af dem fik vi imidlertid ingen, og det næste Aar var Ministeren ikke vis paa, om vi skulde have 9" eller 11" Kanoner; han vilde derfor have Berettigelse til at vælge imellem disse to Slags. Noget Eignende har vist sig med Hensyn til Pantserkibene, idet man sprang fra 12 til 18 Fods Dybgaende, og nu er gaaet over til 20 Fods Dybgaende. Pantserkibe med 12 Fods Dybgaende var engang netop det Eneste, som kunne redde hele Danmark, og det er den samme Slags Udtryk, som føres frem her. Saa snart der fremkommer noget Nytt, er det det eneste saliggjørende Middel til Danmarks Frelse, men naar der er gaaet et Par Aar, duer Midlet ikke mere. Vi skulle da have et andet Middel, men Resultatet er, at det koster Penge og atter Penge, og jeg tror derfor, at vi nu endelig maa have faaet Dinene op for, hvorledes det henger sammen hermed. Naar det her foreslaas at indføre denne Kanon i Stedet for den, vi have, vil jeg ikke sige Andet, end at det i og for sig kan være rigtigt at gaa ind paa denne Tanke, men lad os ikke gjøre det Hele paa engang eller paa 2 Aar, thi det kan da let hælde, at vi, naar de 2 Aar ere gaaede, kunne faae at se, at vi have forregnet os bitterlig. Hvis Forlangendet f. Ex. kom frem paa et andet Forslag og Summen blev nebsat til Halvdelen, kunde det hende, at der var kommet noget Bedre frem, naar vi havde faaet den første Sending. Jeg er vis paa, at de Sagkyndige ere enige med mig i, at de lige saa lidt som jeg kunne borge for, hvad der vil ske om 2 Aar, og for hvad der i Løbet af denne Tid kan være fremkommet paa Artilleriets Omraade. Jeg vil derfor nu stemme imod dette Forslag, thi jeg anser det for urigtigt at behandle Statens Penge paa samme Maade, som naar en Mand i det private Liv, sætter Alt paa eet Brædt. Hvis det da gaar galt — og det kan ske for Enhver —, spiller han op, og han kan da ikke foretage sig noget andet Nyttigt eller Godt. Hvis han derimod har fordelt sine Midler, kan han maaske svinge sig op igjen paa noget Andet. Jeg mener derfor, at vi nu, naar der er kommet noget Godt frem, probere dette, men vi skulle ikke tro, at det er det eneste Gode eller det Bedste, og at der ikke kan komme noget Bedre frem. Jeg vil derfor stemme imod Forslaget, idet jeg mener, at